

СЪЗДАВАНЕ НА ЧОВЕКА

Библията ни съобщава за създаването на видимия свят с цялото негово богатство, разнообразие и ред. Бог с всемогъщото си слово извлича света от празното пространство, така че може да се каже, че не съществува нищо, което да не дължи съществуването си на Бога Създател. А върхът на Божието дело на сътворението е човекът.

Бог създава човека „по своя образ“ (Битие, 1, 27) и затова човекът има уникално място в целия ред на сътворението. По някакъв начин в него се обединяват и духовният, и материалният свят. А сред видимите същества човек единствен е „способен да познае и обича своя Създател“ („Gaudium et spes“ (GS), 12,3) и „единственото създание, което Бог пожела заради самото него“ (GS, 24,3)⁶. Хубаво е изразила това **св. Катерина Сиенска**: „Каква причина Те накара да поместиш човека в такова голямо достойнство? Неоценимата любов, с която Ти погледна в Себе си Твоето създание. И Ти бе обзет от любов; защото само от любов Ти го създаде и само от любов му даде съществуване, способно да вкуси от Твоето вечно блаженство“⁷.

Когато Бог създава, той създава само добро. Така и първият човек е поставен в приятелство със Създателя

6 „sola creatura est quam Deus propter seipsam voluerit“ (*Бел. прев.*)

7 Вж. българския превод на „Апостолическа конституция „Fidei depositum“ за обнародването на Катехизиса на Католическата църква“, т. 356, стр. 110. (*Бел. прев.*)

си, със самия себе си и с всички създания, които го окръжавали. Църквата ни учи, че Бог поставя човека в състояние на светост и изконна праведност. Създава човека по свой образ и подобие и му поверява грижата за целия свят. На човека е дадено да служи само на Създателя, а на всичко създадено да бъде господар.